

ministeren, naar han bestemmer Betalings-terminerne for Afgiften, som er foreslaaet for Købstæderne i Henhold til § 2, sidste Stykke, først skal søge Forhandling med de kommunale Raad. Der er dernæst under Nr. 14 stillet et Ændringsforslag af hele Udvalget til § 4; dette Forslag gaar ud paa at bemyndige Justitsministeren til at udstede Regulativer saaledes, at der ved offentlige Slagtehouse, Eksportslagterier, Pøsemagerier og lignende kan iagttages den fornødne Renlighed med Hensyn til Lokaler, Arbejdstøj etc., og at der ligeledes kan udstedes Regulativer, hvorefter der kan føres Tilsyn med Arbejdernes Sundhedstilstand. Der er, og vistnok med Rette, fra Sundhedsautoriteternes Side klaget over, at den ønskelige Renlighed ikke iagttages alle Vegne ved vore store Slagterier og Pøsemagerier. Reglerne om Arbejdernes Sundhedstilstand ere kun et Led i den Kæde af Bestræbelser, som ere udfoldede navnlig for at forhindre Tuberkulosens Udbredelse. Man vil ved saadanne Regulativer altsaa kunne bestemme, at Arbejdere, som have Tuberkulose eller lignende Sygdomme, ikke ved Arbejde i Pøsemagerier eller Slagterier skulle kunne udbrede Smitte.

Det næste Ændringsforslag, som er stillet af de 14 Medlemmer, er Forslag under Nr. 17 til § 4. Det gaar ud paa, at der indsættes en Bestemmelse om, at Kødet tillige skal stemples som foreskrevet i § 1. Det betyder, at Kød, som er stemplet med Bogstaverne D. U. K., altsaa med Eksportstemplet, skal ikke kunne gaa frit ind i Købstæderne uden Efterkontrol, medmindre det tillige stemples som foreskrevet i Lovens § 1. Det vil sige, at den Kontrol, som vi have med Hensyn til vor Eksport, og som er ordnet ved Lov og er god nok i Forvejen, ønske vi ikke at røre ved, men vi mene dog, at naar dette Lovforslag kun beskæftiger sig med den indenlandske Kødkontrol, er det rigtigst, at hvad der sælges til Indlandet og skal gaa frit ind uden Efterkontrol har første Klasses Stempel, som er foreskrevet efter den indenlandske Kødkontrol.

Ændringsforslaget under Nr. 22 til § 6 gaar ud paa, at Slagteaffald af Dyr, der ere godkendte til Eksport, kan gaa frit ind i Landets Kommuner uden Efterkontrol, idet det ikke er saa nemt at stemple Slagteaffald med første Klasses Stempel. Naar det er synet, og Dyret, hvortil Slagteaffaldet hører, har faaet Udførselskontrollens Stempel, maa det være tilstrækkeligt.

Ændringsforslaget under Nr. 23 vedrører § 6, hvori bestemmes, at Varer, der gaa ind til en Kommune, hvori der er etableret Trikinundersøgelse, skulle ikke kunne gaa ind uden saadan Undersøgelse. Dog skal dette efter Ændringsforslaget ikke gælde for Filet og Mellemgulv. Dette undtages, fordi man mener, at disse Dele af Affald er der ingen Fare ved, da Trikinerne navnlig sidde i de saakaldte stille-siddende Muskler.

Det sidste Ændringsforslag, jeg vil omtale, nemlig Ændringsforslag under Nr. 24, er ligeledes stillet af de 14 Medlemmer. Det gaar ud paa, at der i § 7 efter sidste Punktum skal indsættes et nyt Stykke, hvori bestemmes, at i Kommuner, som inden 1. Oktober 1905 ved Kontrakt have overdraget Driften af offentlige Slagtehouse og Kontrolstationer til Trediemand, skal der i den Tid vedkommende Kontrakt gælder betales samme Afgift som hidtil af fersk Kød af Dyr, der ere slagtede paa Kommunens Grund eller indenfor en Afstand af 3 Mil fra Kommunens Grænse, hvorimod Slagteaffald, Pølser og tilberedte Kødvarer kunne indføres og forhandles uden Erlægelse af andre Afgifter end de derfor ved nærværende Lov fastsatte. Denne Paragraf tager navnlig Sigte paa Forholdene, som de ere i Odense. Under de forskellige Behandlinger af Lovforslag om Kødkontrol, som have været forhandlede i dette Ting Aar efter Aar, har man ogsaa fremdraget det uheldige Forhold, der for Odenses Vedkommende vilde fremkomme, hvis en saadan Lov vedtoges, uden at der var truffet særlige Regler i Overgangstiden for Eksportslagteriet i Odense og for Odense Kommune. Der er 10 Aar tilbage paa den Kontrakt, efter hvilken Odense Kommune har overdraget Kontrollen i de offentlige Slagtehouse og Kontrolstationen til Eksportslagteriet imod, at dette har Lov til at opkræve en Afgift, og ved den Overgangsbestemmelse, som her foreslaas indført, mener man, at Spørgsmaalet kan løses paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Dette Emne har jo mange Gange været til Forhandling her i Folketinget, og det har hidtil ikke kunnet lykkes, at træffe en Ordning, hvorom alle Parter kunde enes. Det synes imidlertid nu at se lidt lysere ud for Gennemførelsen af en Ordning, idet der fra de forskellige